

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 · Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 6 1982 – Årg 12

Regeringsrättens dom den 26 oktober 1981 med anledning av överklagat förhandsbesked

Handel med fastigheter har i visst fall ansetts föreligga vid sidan av mäklarirörelse och fastighetsförvaltning RSV/FB Dt 1982:14

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick bl a följande. C var fastighetsmäklare och ägde dessutom ett antal fastigheter. När han startade mäklarirörelsen för ca femton år sedan ägde han endast en fastighet, en hyresfastighet. Därefter hade han förvärvat 22 fastigheter, varav 18 hyresfastigheter, och sålt tre fastigheter, varav en hyresfastighet och två schablontaxerade villor. Hyresfastigheterna uppgavs ha förvärvats i kapitalplaceringssyfte för att ingå i en av C bedriven fastighetsförvaltning. Av hyresfastigheterna var två bebyggda med större hyreshus och övriga bebyggda med sammanlagt ett 50-tal mindre hyreshus och tvåfamiljsvillor. Mäklarirörelsen hade under senare år en omsättning om ca 1 milj kr. C var vidare ägare till 50 procent av aktierna i ett bolag, som i exploateringssyfte hade förvärvat två jordbruksfastigheter om sammanlagt ca 270 ha. Dessa fastigheter var belägna ett 30-tal mil från övriga fastigheter.

C, som avsåg att sälja en av de större hyresfastigheterna, fastigheten H, anhöll om förhandsbesked huruvida försäljningen skulle bedömas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 6 mars 1981 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Berglöf, Rosén, Blomqvist, Brissman, Enslöv, Gustafson, Nilsson, Hallgren) följande förhandsbesked.

C ingår som hälftendelägare i ett bolag som förvärvat stora markområden i exploateringssyfte. Särskilt med hänsyn härtill bör enligt nämndens mening en samlad bedömning av C:s verksamhet innebära, att den försäljning av fastigheten H som C planerat skall ses som ett led i en av honom vid sidan av mäklarirörelsen och fastighetsförvaltningen bedriven handel med fastigheter. Nämnden förklarar därför att en försäljning av fastigheten skall behandlas enligt reglerna för beskattning av inkomst av rörelse.

**RSV/FB Dt
1982:14**

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade C att en försäljning av fastigheten skulle behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst.

I dom den 26 oktober 1981 beslöt regeringsrätten (Lidbeck, Hilding, Mueller, Björne) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrättens dom den 10 december 1981 med anledning av överklagat förhandsbesked

**RSV/FB Dt
1982:15**

Reservfundsavgift och inträdesavgift som — utöver insats — erlagts av medlem i ekonomisk förening har ansetts utgöra skattepliktig intäkt för föreningen

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

Undertecknad förening har antagit nya stadgar med ett innehåll och en utformning, som i allt väsentligt överensstämmer med vad som numera från Svenska Åkeriförbundet rekommenderas såsom normalstadgar för lastbilscentraler, drivna som ekonomiska föreningar (kopia av de nya stadgarna bifogas).

I § 9 i föreningens nya stadgar finns föreskrifter om reservfundsavgift (mom 2) och inträdesavgift (mom 3) för nytillträdande medlemmar. Dessa bestämmelser hade ingen motsvarighet i föreningens tidigare stadgar.

Föreningen önskar nu riksskatteverkets förhandsbesked huruvida

dels reservfundsavgifter inbetalade till föreningen med stöd av 9 § mom 2 i stadgarna,

dels inträdesavgifter inbetalade till föreningen med stöd av 9 § mom 3 i stadgarna

utgör för föreningen vid inkomsttaxeringen skattepliktig inkomst.

§ 9 i föreningens stadgar hade följande lydelse:

Insats

Mom 1

Medlem skall delta i föreningen med en insats för varje i § 6 angivet transportredskap, som medlem regelbundet använder i sin rörelse.

Insats lyder på belopp, som fastställs av föreningsstämma, dock lägst 7.000 och högst 25.000 kronor. Insats erläggs med 40 % kontant, så snart insats påförts medlemmen, och med resterande belopp på sätt och vid tid, som bestäms av styrelsen.

Mom 2

För varje ny insats, som påföres medlem, erlägges jämväl kontant en reservfondsavgift, vars storlek årligen fastställs å ordinarie föreningsstämma med ledning av föreningsandelarnas substansvärde. Reservfondsavgiften må ej överstiga av stämman fastställt insatsbelopp.

Mom 3

Ny medlem, dock ej sådan, vars inträde föranledes av att han av annan medlem övertagit dennes transportredskap och därför fullgjorda förpliktelser till föreningen, erlägger förutom reservfondsavgift en inträdesavgift, vars storlek årligen bestäms av ordinarie föreningsstämma till högst 100 % av senaste av stämman fastställt insatsbelopp. Inträdesavgiften representerar andel i föreningens immateriella goodwillvärde.

Mom 4

Inbetalda reservfonds- och inträdesavgifter tillföres reservfonden.

Föreningen anförde vidare:

Som vi nämnt i vår ansökan om förhandsbesked överensstämmer våra nya stadgar i allt väsentligt med de normalstadgar som rekommenderas för branschens lastbilscentraler, vilka drivs som ekonomiska föreningar. Beträffande det i vår ansökan omfrågade avsnittet, dvs § 9, överensstämmer våra stadgar nära nog exakt med nämnda normalstadgar.

I sina kommentarer till § 9 i normalstadgarna har Svenska Åkeriförbundet uttalat bl a följande såvitt gäller reservfondsavgifter och inträdesavgifter.

Reservfondsavgiften i ek. för. fastställs med ledning av föreningsandelarnas substansvärde. Härmed avses föreställningstillgångarnas verkliga värden med avdrag för den dolda skatteskuld, som kan åvila övervärdena, och föreningens skulder. Substansvärdet framkommer vid fördelning av nämnda skillnad på föreningsandelarna (insatserna). Reservfondsavgiften motiveras av att varje ny insats får del i befintliga övervärden och således av rättviseskäl bör "köpa in sig" i dessa. Insatsernas likhet med aktier bör i detta sammanhang observeras. I båda fallen kan såväl nominellt som verkligt värde förekomma.

Vidare gäller för ek. för. att utöver de faktiska materiella värden, som ligger till grund för beräkningen av det substansvärde, som faller på varje insats, fastställa de ytterligare "immateriella" värden, i form av affärsvärde (goodwill), som företaget upparbetat. Sådana värden kan vara svåra att beräkna. Det kan ändå vara rättvist att ny delägare, som inte övertar en befintlig insats, för en försiktigt

**RSV/FB Dt
1982:15**

beräknad och skälig engångsavgift vid inträdandet får betala för att bli delaktig i företagsvärden även av denna art. Insatsbeloppet med tillägg för därpå belöpande reservfunds- och inträdesavgifter återspeglar således tillsammans det marknadsvärde som varje andel i företaget representerar. Detta värde bör vara vägledande för prissättningen vid överlåtelser av andelar i samband med ändringar i delägarskap.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 5 december 1980 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Berglöf, Blomqvist, Brissman, Lindholm, Hallgren) följande förhandsbesked.

De i ansökningen angivna avgifterna, reservfundsavgift och inträdesavgift, får anses utgöra ersättningar för utnyttjande av föreningens tjänster. På grund härav förklarar nämnden att avgifterna är att hänföra till skattepliktig intäkt för föreningen.

Ledamöterna Bylin, Gustafson och Wihlborg anmälde skiljaktig mening och anförde:

De avgifter, som nytillträdande medlem har att erlägga till föreningen, svarar mot det värde andelen har utöver insatsen. De är sålunda att anse som kapitaltillskott. Vi anser därför att nämnden bort förklara att avgifterna inte utgör skattepliktiga intäkter för föreningen.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade föreningen att reservfunds- och inträdesavgifterna skulle förklaras utgöra icke skattepliktig intäkt för föreningen.

I dom den 10 december 1981 beslöt regeringsrätten (Paulsson, Simonsson, Hilding, Björne) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrättens dom den 13 maj 1982 med anledning av överklagat förhandsbesked

Hyresman har vid s k depositionsleasing vägrats avdrag för ränta på det kapital som hon hade lånat från en fristående finansieringsföretag och som räntefritt hade ställts till leasingföretagets disposition under hyrestiden.

**RSV/FB Dt
1982:16**

Frågan om beskattning av den förmån som hyresmannen erhållit på grund av nedsatt leasingavgift har i det fall hon ställt eget kapital till leasingbolagets förfogande lämnats obesvarad

1 Ansökningen

I ansökningen anförde A:

Undertecknad har erbjudits att hos X AB teckna avtal om förhyrning av en bil av märke Honda Civic på villkor som framgår av härvid fogat preliminärt avtal.

Utmärkande för ifrågavarande leasingform är att jag under avtalstiden såsom säkerhet till uthyraren skall överlämna ett belopp motsvarande bilens "på gatan"-pris jämte mervärdesskatt. På detta belopp om 36.350 kr, den s k särskilda depositionsrenten, erhåller jag ingen ränta.

Det står mig fritt att anskaffa det för depositionsrenten erforderliga kapitalet på det sätt jag finner lämpligast. Jag kan sålunda vid finansieringen välja mellan att ta upp ett banklån, disponera i bank insatt räntebärande kapital eller att lösgöra annat icke räntebärande kapital.

Därjämte har jag erbjudits att genom förmedling av uthyraren få låna det för depositionsrenten erforderliga kapitalet hos det från uthyraren helt fristående finansieringsföretaget Y. Den ränta jag därvid skulle ha att erlägga uppgår till 2,08 % per månad (= 24,96 % årlig ränta). Denna senare finansieringsform framstår i mitt fall som mycket intressant, eftersom jag då slipper att ta i anspråk kapital och låneutrymme som jag skulle önska nyttja för andra investeringar.

Avtalet med uthyraren ingås för en tid av 48 månader och jag kan under avtalstiden säga upp avtalet till upphörande 3 månader efter uppsägning.

Den månatliga hyran uppgår till 423 kr. Jag svarar själv för alla driftkostnader inklusive skatt och försäkring. Vid leasingperiodens slut säljs bilen till en helt utomstående person och jag har alltså inte rätt att förvärva denna. Vid en positiv differens

RSV/FB Dt
1982:16

mellan bilens enligt leasingavtalet beräknade restvärde och försäljningsvärdet (exkl mervärdeskatt) tillgodoförs jag 75 % och uthyraren 25 % av överskottet. Vid en negativ differens mellan ifrågasatt värden skall jag omgående inbetala mellanskillnaden till uthyraren.

Grundläggande för det hyresförhållande jag avser att ingå är sålunda sammanfattningsvis att

- samtliga avtal ingås mellan av varandra helt oberoende parter
- det står mig helt fritt att anskaffa det för depositionen erforderliga kapitalet på det sätt jag finner lämpligast
- fråga är om reella lån med reell ränta
- jag inte får köpa bilen vid hyrestidens utgång.

I den under senare tid förda skatterättsliga debatten har emellertid ifrågasatts att avdrag icke skulle kunna erhållas för ränta på de medel som upplånats för depositionen eller att jag skulle kunna komma att beskattas såsom för en förmån beträffande den ränta som jag avstått från att betinga mig på det deponerade beloppet. Med hänsyn till mina önskemål att på ett riktigt sätt kunna planera min ekonomi är det därför av synnerlig vikt att riksskatteverket låter meddela förhandsbesked i nedan närmare angivna avseenden. Prövningen bör ske såväl mot bakgrund av gällande lagstiftning som med beaktande av de särskilda bestämmelser som givits i numera gällande lag mot skatteflykt.

1. Jag väljer att anskaffa för depositionen erforderligt belopp genom lån hos det fristående finansieringsbolaget Y.
  - a) Kan avdrag — helt eller delvis — förvägras mig för belopp motsvarande till finansieringsbolaget erlagd ränta och hur beräknas i så fall detta belopp?
  - b) Kommer jag att påföras värde av beräknad ränta, förmån eller liknande beträffande det till uthyrarens disposition räntefritt ställda kapitalet och hur beräknas i så fall detta belopp?
2. Jag väljer att anskaffa för depositionen erforderligt belopp genom uttag av på bank insatta och räntebärande medel. Kommer jag att påföras värde av beräknad ränta, förmån eller liknande beträffande det till uthyrarens disposition räntefritt ställda kapitalet och hur beräknas i så fall detta belopp?
3. Jag väljer att anskaffa för depositionen erforderligt belopp genom att ta i anspråk mig tillhörigt icke räntebärande kapital, t ex efter försäljning av aktier eller andra tillgångar. Kommer jag att påföras värde av beräknad ränta, förmån eller liknande beträffande det till uthyrarens disposition räntefritt ställda kapitalet och hur beräknas i så fall detta belopp?

Ansökningen hade därefter kompletterats med följande fråga.

**RSV/FB Dt
1982:16**

4. På deponerat belopp erhåller jag av X AB en ränta om 10-12 %. Nämnden äger utgå ifrån att denna ränta motsvarar bankmässig inlåningsränta.
Kommer jag i ovan under 1 – 3 angivna fall att påföras värde av beräknad ränta, förmån eller liknande beträffande det till uthyrarens disposition mot bankmässig ränta ställda kapitalet och hur beräknas i så fall detta belopp?

Av det till ansökningen fogade avtalet framgick bl a att utöver den särskilda depositionen på 36.350 kr en grunddeposition på 4.500 kr skulle ställas till uthyrarens förfogande. Vidare var bl a följande villkor intagna:

Överlåtelse m m

Det förhyrda fordonet tillhör uthyraren, och hyresmannen har inte rätt att överlåta, pantsätta eller i sin tur, utan uthyrarens skriftliga tillstånd, uthyra det. Om uthyraren p g a omständigheter utanför uthyrarens kontroll, t ex brist eller utebliven leverans från fordonsleverantörens sida, inte kan ställa uthyrt fordon till hyresmannens förfogande, äger uthyraren rätt att annullera detta avtal. Hyresmannen äger i så fall inte rätt till ersättning av uthyraren.

Avhämtning av fordon

Om fordonet ej avhämtas av hyresmannen inom en vecka från det att uthyraren meddelat att fordonet finns tillgängligt för avhämtning, förfaller leasingavtalet, och hyresmannen är skyldig att ersätta uthyraren för skada med anledning härav, t ex ersättning till fordonsleverantören för utebliven leverans.

Depositionsbelopp

Grunddepositionen och det särskilda depositionsbeloppet ställes räntelöst till uthyrarens förfogande under hyrestiden. Av det sammanlagda depositionsbeloppet äger uthyraren förfoga över grunddepositionen på så sätt att mot detta belopp kvittning får ske för uthyrarens fordran på hyresmannen på grund av detta avtal. Positivt saldo hyresmannen tillgodo, skall av uthyraren återbetalas till hyresmannen inom 30 dagar efter leasingavtalets upphörande.

Den särskilda depositionen skall av uthyraren inom 10 dagar efter leasingavtalets upphörande återbetalas enligt vad som nedan anges under "Återbetalning av särskild deposition".

Kalkylmässig avskrivningsplan

Uthyraren tillämpar en kalkylmässig avskrivningsplan på 48 månader räknat från dagen för erläggandet av den särskilda depositionen.

RSV/FB Dt
1982:16

Återlämnande

Vid leasingavtalets upphörande skall hyresmannen omgående återlämna fordonet till uthyraren eller, i förekommande fall, till finansiären. Fordonet skall återlämnas i det skick hyresmannen emottagit detsamma (bortsett från normalt slitage) på i avtalet bestämd tidpunkt.

Om hyresmannen avbryter leasingavtalet utan iakttagande av gällande uppsägningstid, eller om avtalet sägs upp av uthyraren med omedelbar verkan i fall som anges nedan under "Särskild uppsägningsgrund" äger uthyraren utöver vad som i övrigt framgår av dessa allmänna villkor, rätt till ersättning av hyresmannen med belopp motsvarande en fördubbling av avgifterna enligt leasingavtalet.

Skulle hyresmannen vid leasingavtalets upphörande icke omgående återställa fordonet, är uthyraren eller, i förekommande fall, finansiären berättigad till ersättning av hyresmannen med belopp motsvarande en fördubbling av avgifterna enligt leasingavtalet.

Ekonomiska effekter av fordonets skötsel

Vid leasingavtalets upphörande kommer uthyraren att omedelbart låta besiktiga och värdera fordonet av auktoriserad återförsäljare av fordonet ifråga. Till grund för denna värdering ligger det listpris eller motsvarande, som inom motorbranschen tillämpas vid bilåterförsäljares köp av fordon av aktuellt märke, årsmodell och körsträcka vid normalt underhåll.

Om det belopp som fordonet sålunda värderas till överstiger uthyrarens kalkylmässiga värde av fordonet vid aktuell tidpunkt erhåller hyresmannen av uthyraren till slutreglering av de preliminära avgifterna ett belopp som motsvarar 75 % av skillnaden, exklusive moms.

Skulle värdet, enligt värderingen, vara lägre än uthyrarens kalkylmässiga värde av fordonet vid aktuell tidpunkt, skall hyresmannen till uthyraren till slutreglering av de preliminära avgifterna omgående erlægga denna skillnad jämte mervärdesskatt.

Särskild uppsägningsgrund

Utöver vad som angivits ovan, äger uthyraren, om hyresmannen icke rätteligen skulle fullgöra sina betalningsskyldigheter mot finansiären, säga upp detta avtal med omedelbar verkan.

Återbetalning av särskild deposition

Hyresmannen lämnar härmed uthyraren den oåterkalleliga instruktionen att beloppet av den särskilda depositionen enligt detta avtal, vid avtalets upphörande skall för hyresmannens räkning av uthyraren betalas till finansiären.

Uthyraren förbinder sig att efterkomma denna instruktion.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

RSV/FB Dt
1982:16

Den 21 augusti 1981 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Berglöf, Hermanson, Blomqvist, Brissman, Enslöw, Gustafson, Nilsson, Hallgren) följande förhandsbesked.

Om A på det sätt som har angetts i ärendet avtalar med X AB om hyra av en bil får fråga anses vara om ett leasingavtal. Nämnden besvarar de i ansökningen ställda frågorna enligt följande.

Fråga 1 a)

Upptar A under de i ansökningen angivna villkoren ett lån hos det från leasingbolaget fristående finansieringsbolaget utgör hennes ränteutgift för lånet en sådan räntekostnad för vilken hon är berättigad till avdrag i förvärvskällan kapital. Nämnden besvarar därför fråga 1 a) nekande.

Fråga 1 b) — 3

Det system för leasing som är aktuellt i detta ärende bygger bl a på att A ställer ett kapital — grunddeposition och särskild deposition — till leasingbolagets förfogande utan att betinga sig någon ränta på detta kapital. Leasingbolaget kan på grund härav sätta hennes årliga avgifter för förhyrningen till lägre belopp än vid traditionell leasing. Dessa avgifter till leasingbolaget utgör för A vid taxeringen inte avdragsgilla levnadskostnader.

Genom att A till följd av depositionsleasingavtalet erlägger lägre avgifter till leasingbolaget än som skulle ha skett vid traditionell leasing får hon anses ha fått en viss avkastning på det kapital som hon ställt till leasingbolagets förfogande. Det saknar härvid betydelse hur hon anskaffat det för depositionen erforderliga kapitalet. Den avkastning som A härigenom får anses ha erhållit utgör för henne skattepliktig inkomst av kapital. Avkastningen får beräknas motsvara skillnaden mellan å ena sidan de avgifter som skulle ha utgått, om depositionen hade avsett endast sedvanlig grunddeposition men villkoren i övrigt hade stämt överens med vad som anges i förebragt avtal, och å andra sidan de avgifter A faktiskt erlägger enligt det nu aktuella avtalet. Nämnden besvarar frågorna 1 b) — 3 i enlighet härmed.

Fråga 4

Även om A skulle erhålla viss ränta, skall avkastningen på det deponerade kapitalet — förutom räntan — bestämmas till skillnaden mellan å ena sidan de leasingavgifter som skulle ha utgått, om depositionen avsett endast sedvanlig grunddeposition men villkoren i övrigt hade stämt överens med vad som anges i förebragt avtal, och å andra sidan de leasingavgifter A faktiskt kommer att erlägga.

På grund av vad nämnden ovan förklarar föranleder frågan om tillämpning av lagen mot skatteflykt inget yttrande.

RSV/FB Dt
1982:16

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade A att regeringsrätten — med ändring av det av nämnden meddelade förhandsbeskedet — skulle meddela dom av innebörd att beskattning såsom för beräknad ränta, förmån eller liknande inte kunde ske av henne till följd av hennes åtgärd att till uthyrarens disposition i detta fall räntefritt eller mot bankmässig inlåningsränta ställa ifrågavarande depositionsbelopp.

Den 13 maj 1982 beslöt regeringsrätten (Simonsson, Liedbeck, Wahlgren) följande dom.

Enligt det preliminära avtalet mellan A och leasingbolaget hyr A av bolaget en bil, värd 35 400 kronor, för en tid av 48 månader mot månatliga avgifter om tillhoppa 423 kronor och mot erläggande av dels en grunddeposition, 4 500 kronor, och dels en särskild deposition, 36 350 kronor, motsvarande bilens värde plus 950 kronor som leasingbolaget betingar sig som uppläggningsavgift. Avtalet innehåller vidare att leasingbolaget "pantförskriver härmed samtliga sina rättigheter inkl äganderätten till fordonet, enligt detta avtal" till den som finansierar inköpet av bilen. Bland övriga avtalsvillkor ingår att leasingbolaget, om A inte rätt fullgör sina betalningsskyldigheter mot finansiären, äger säga upp avtalet med omedelbar verkan samt att A lämnar leasingbolaget "den oåterkalleliga instruktionen" att ett belopp motsvarande den särskilda depositionen vid avtalets upphörande skall för A:s räkning av leasingbolaget betalas till finansiären. Någon ränta till A under avtals-tiden utgår inte på den särskilda depositionen.

Beloppet 36 350 kronor har A erbjudits att låna av ett finansieringsföretag mot en årlig ränta av 24,96 % och på villkor bl a att beloppet användes för den särskilda depositionen och av finansiären utbetalas direkt till leasingbolaget. Krediten förfaller till betalning när leasingavtalet upphör dock senast 48 månader från beloppets utbetalande.

Vid den skattemässiga bedömningen bör leasingavtalet och kreditavtalet ses som delar av en och samma transaktion. De av A i hennes ansökan ställda frågorna har sådant inbördes samband att de samtliga får anses vara föremål för regeringsrättens prövning, således även den av nämnden nekande besvarade frågan 1 a).

Både leasingavtalet och kreditavtalet innehåller bestämmelser i syfte att tillvarata intresse hos annan än avtalsslutande part. Avtalet mellan A och leasingbolaget innehåller sålunda bestämmelser avsedda att ge finansiären säkerhet för hans kreditåtagande. Och kreditavtalet mellan A och finansiären innehåller bestämmelser för att trygga leasingbolagets förfogande över krediten. Såsom avtalen är utformade får den verkliga innebörden av transaktionen anses vara att finansiären givit krediten till leasingbolaget. A får anses ha angivits som kredittagare endast för att möjliggöra ränteavdrag vid hennes taxering. Hon äger därför inte rätt till avdrag för den i kreditavtalet utfästa räntan.

Om A väljer att med egna medel finansiera leasingbolagets bilinköp och ställer härför erforderligt kapital räntefritt till bolagets förfogande, får hennes leasingavgifter antagas bli lägre. Utan att ta ställning till om denna förmån bör föranleda beskattning av A finner regeringsrätten att

det på grund av det föreliggande materialet inte låter sig göra att bestämma förmånens skattemässiga värde. Besked bör därför inte lämnas om den skattemässiga konsekvensen av att kapitalbeloppet ställs till leasingbolagets förfogande räntefritt.

På grund av det anförda besvarar regeringsrätten frågan 1 a) jakande och lämnar övriga frågor obesvarade. Förhandsbeskedet ändras i enlighet med det anförda.

Regeringsrådet Brink var skiljaktig och anförde:

Vid i övrigt oförändrade villkor för leasingavtalet måste det antas att A genom att under hyrestiden till leasingbolagets förfogande ställa ett kapital, som motsvarar den förhyrda bilens pris "på gatan", utan att betinga sig ränta erhåller nyttjanderätten till bilen till kostnader som är lägre än hennes kostnader skulle bli, om bolaget betalar ränta till henne för det lånade kapitalet. Den skillnad i hyreskostnaderna som A enligt det anförda kan tillgodogöra sig utgör en direkt ersättning för den lämnade krediten, för vilken ersättning hon är skattskyldig i förvärvskällan inkomst av kapital. Det är inte möjligt att med ledning av de uppgifter som föreligger i målet bestämma det skattepliktiga beloppet. Jag besvarar frågorna 1 b) - 3 i enlighet med det anförda.

Även om A skulle erhålla viss ränta, skall ersättningen för det utlånade kapitalet — förutom räntan — bestämmas till skillnaden mellan å ena sidan de leasingkostnader som skulle ha utgått, om försträckningen avsett endast sedvanlig grunddeposition men villkoren i övrigt hade stämt överens med vad som anges i förebragt avtal, och å andra sidan de leasingkostnader A faktiskt kommer att erlägga. Det är inte möjligt att med ledning av de uppgifter som föreligger i målet bestämma det skattepliktiga beloppet. Jag besvarar fråga 4 i enlighet härmed.

På grund av vad som sålunda har anförts lämnar jag besvären utan bifall.

Regeringsrådet Hilding var skiljaktig och gjorde ej ändring i förhandsbeskedet.

